

Regeringen og dens Stilling som under et Tokammersystem. — Christmas Møller fandt det i øvrigt uheldigt i Loven at nævne nogle særlige Omraader, paa hvilke Forhandlingen skulde føres, og han syntes, man med Hensyn til Kommissionens Medlemstal kunde vise sig mere large over for Oppositionspartierne.

Fra Venstres Side talte *Brorsen*, som ansaa det for overflødig at nedsætte en saadan Kommission. Der blev under Forfatningsforhandlingerne i 1934—35 indsamlet et meget betydeligt Materiale angaaende Forfatningsforholdene i andre Lande, og Opgaven forekom ham ikke mere indviklet, end at den kunde behandles i Rigsdagen paa almindelig parlamentarisk Vis. Det vilde ogsaa blive de samme Personer, som vilde være kommet til at behandle Sagen i Folketingsudvalg og Landstingsudvalg, der nu blev Medlemmer af Kommissionen. Hvis Regeringen ønskede at føre Forhandlinger om Grundlovens Forfatningsbestemmelser, burde den fremsætte Forslag derom; det foreliggende Forslag om Nedsættelse af en Kommission kunde Venstre ikke stemme for.

Ordføreren for Det frie Folkeparti (*Valdemar Thomsen*) erklærede, at hvis man ikke — hvad Forslagets Bestemmelse om Medlemstallet syntes at tyde paa — agtede at indbyde alle politiske Anskuelse til en Forhandling om Sagen, havde Partiet ingen Interesse i det foreliggende Forslag.

Ogsaa Retsforbundet (Ordfører: *Gregersen*) vilde finde det naturligt, at alle politiske Anskuelse blev repræsenteret i en Forfatningskommission, men man var i øvrigt imod Nedsættelsen af en Kommission med den foreslaaede Opgave. Partiet ønskede Landstinget afskaffet og Valgretsalderen nedsat til Fuldmyndighedsalderen; et Regeringsforslag herom kunde behandles paa sædvanlig Maade, og der var ingen Grund til at udskyde Afgørelsen gennem en langvarig Kommissionsbehandling.

Aksel Larsen (D. K.) ansaa ligeledes Lovforslaget for overflødig og forstod ikke, hvorfor der skulde nedsættes en Kommission til at revidere Grundloven; de Hundredtusinder af Vælgere, som ved de sidste Valg stemte for Regeringspartierne, havde sikkert tænkt sig noget ganske andet. Men skulde man endelig have Kommissionen, var Kommissoriet efter Talerens Mening for snævert begrænset, og han bebudede i saa Henseende Ændringsforslag til 2. Behandling.

I *Folketingets Udvalg* samledes et *Flertal*, bestaaende af Socialdemokrater, Radikale og Konservative, om at *udvide Tallet* paa de af Rigsdagen valgte Kommissionsmedlemmer med 4 til 20 (hvorved det samlede Medlemstal blev 23) og at *udelade Angivelsen af, hvilke Forfatningsændringer der specielt*